

Nogle af udvalgets spørgsmål til undervisningsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og undervisningsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra S.

Spørgsmål 2:

I L 24 står der »Det foreslås, at det primært bliver Danmarks Evalueringsinstitut (EVA), der gennemfører akkrediteringsvurderinger og udarbejder akkrediteringsrapporter som grundlag for Akkrediteringsrådets afgørelser om akkreditering af videregående uddannelser inden for undervisningsministerens område«. Hvorfor skal et universitet, der beder om at få akkrediteret en uddannelse, der normalt hører under undervisningsministerens område (f.eks. læreruddannelsen), så ikke akkrediteres af EVA, der har kompetencen?

Svar:

Jeg har forstået spørgsmålet således, at det sigter på Akkrediteringsrådets behandling af en konkret ansøgning fra Aarhus Universitet om etablering af en akademisk læreruddannelse.

Efter § 3 i akkrediteringsloven (lov nr. 294 af 27. marts 2007) træffer Akkrediteringsrådet afgørelser om akkreditering. Det gælder, uanset om et uddannelsesforslag ressortmæssigt hører under Videnskabsministeriet, Kulturministeriet eller Undervisningsministeriet.

Det grundlag, som Akkrediteringsrådet træffer afgørelser om akkreditering på, er akkrediteringsrapporter, der udarbejdes af fagligt anerkendte aktører, jf. lovens § 3, stk. 2, og bemærkningerne til lovforslaget (L 111). Efter denne bestemmelse beslutter rådet, hvilke aktører der skal udarbejde rapporterne, medmindre andet følger af akkrediteringsloven, regler fastsat i medfør af denne lov eller anden lovgivning.

For uddannelser på Undervisningsministeriets område foreslås det i L 24, at det primært er EVA, der skal udarbejde akkrediteringsrapporter som grundlag for Akkrediteringsrådets afgørelser om akkreditering.

For nye universitetsuddannelser er det fastsat i akkrediteringsloven, jf. § 9, at det faglige sekretariat, der er nedsat efter lovens § 2, foretager en faglig vurdering af uddannelsens kvalitet og relevans i henhold til kriterier fastsat i medfør af §

11 og udarbejder en akkrediteringsrapport som grundlag for Akkrediteringsrådets afgørelse.

Efter akkrediteringslovens § 5, stk. 3, kan Akkrediteringsrådet afvise en anmodning om akkreditering eller stoppe behandlingen af anmodningen, bl.a. hvis en anmodning ikke indeholder tilstrækkelig dokumentation for uddannelsens kvalitet og relevans.

Videnskabsministeren kan efter akkrediteringslovens § 10, stk. 3, undtagelsesvis træffe afgørelse om, at en uddannelse ikke kan godkendes i henhold til stk. 1. Afgørelse herom træffes, hvor uddannelsen ikke opfylder lovgivningsmæssige krav, eller oprettelsen af uddannelsen ud fra en samfundsøkonomisk betragtning ikke skønnes hensigtsmæssig.

Videnskabsministeren vurderer for tiden den pågældende ansøgning fra Aarhus Universitet i henhold til akkrediteringslovens § 10, stk. 3. Jeg har oplyst i mit svar på spørgsmål nr. S 322 til Folketinget, at regeringen for tiden overvejer de samfundsøkonomiske konsekvenser af en eventuel godkendelse af uddannelsen. Endvidere overvejer regeringen forholdet mellem akkrediteringsloven og læreruddannelsesloven. Når disse overvejelser er tilendebragt, vil regeringen vende tilbage til spørgsmålet.

Spørgsmål 3:

Var det intentionen fra ministerens side, da Akkrediteringsrådet blev nedsat, at universiteterne skulle få frit slag til at få akkrediteret uddannelser, der hører under Undervisningsministeriets ressort (lærer, pædagog, sygeplejerske)?

Svar:

Det var ikke intentionen, og det er heller ikke blevet tilfældet med akkrediteringsloven, at universiteterne har frit slag til at få akkrediteret uddannelser på Undervisningsministeriets område, jf. mit svar på spørgsmål 2.

Spørgsmål 4:

Hvad vil ministeren gøre for at sikre relevant akkrediteringsekspertise på professionsuddannelser?